11వ భాగము
తిరుమల
శ్రీ వేంకటేశ్వరుని
దిశ..
తెలంగాణలో
మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామక్షేత్రము'ను
ఏర్పాటు చేయుటకై
తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని
లీలల ధారావాహికం
- పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి
(గోవిందదాసు)
నమో వేంకటేశాయ
AP 29 T 7063

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ..

11వ భాగము

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయుటకై తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని లీలల ధారావాహికం

శ్రీ వేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు

- గోవిందదాసు (పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి)

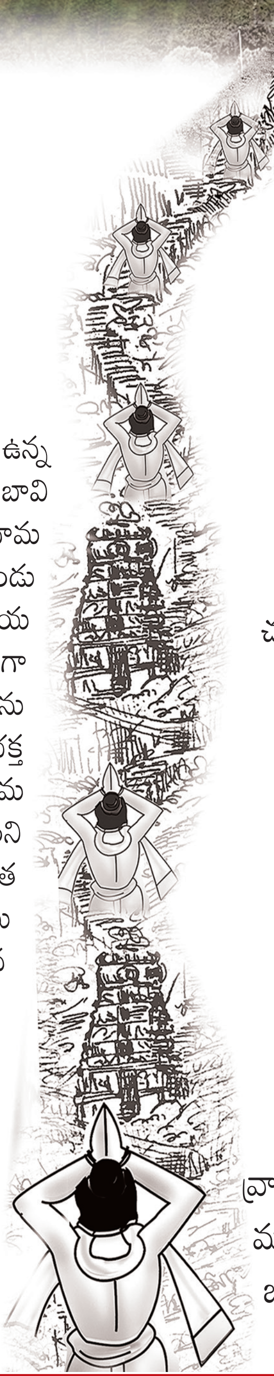

దిశ : సిద్ధిపేటకు 7 కి.మీ. దూరములో ఉన్న చిన్నగుండవెల్లి అనే మా స్వగ్రామంలోని మా తోటబావి వద్ద తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయదలచాడు. కనీసం రెండు ప్రాకారాల (వెండి వాకిలి) వరకైనా తిరుమల ఆలయ ప్రతిరూపమును నిర్మించమన్నారు. తాను స్వయంగా ఈ క్షేత్రంలో స్థిరనివాసమేర్పరచుకొని భక్తులను అనుగ్రహించుదునన్నారు. మరియు వివిధ భక్త బృందాలచే వంతుల వారిగా అఖండ హరినామ స్మరణ జరగాలని సూచించారు. స్వామివారిని తిరుమల నుండి ఆహ్వానించుటకు తగిన యోగ్యత సాధించుటకు వీలుగా కఠిన సాధనతో పాటు భాగవతుల ఆశీర్వాదమును పొందమన్నారు. తన కలల ద్వార ఏప్రిల్ 2000 నుండి శిక్షణ ఇచ్చుట ప్రారంభించి ఏప్రిల్ 2022లో అసలు విషయం తెలిపారు. మరియు ఈ కార్యక్రమములో భక్తులను భాగస్వాములుగ చేయుటకు వీలుగ స్వామివారు ప్రసాదించిన అనుభూతులను ఏప్రిల్ 2023 నుండి ప్రచురించమన్నారు. అందులో భాగంగానే ప్రస్తుతపు 11 వ భాగపు లీలల ప్రచురణ. **(ఫిబ్రవరి 2004 నుండి మార్చి 2004)**

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని కృపా విశేషం చేత 'నమో వేంకటేశాయ' రథం పనులు చక్కగా జరుగుచున్నవి. స్వామివారి లీలలో భాగంగా మా ఇంటినుండి ఆఫీసుకి వెళ్ళే దారి లోని ఎస్.వి.ఎస్ వద్ద నున్న పెట్రోల్ బంకు వారు, సతీష్ నాయక్ గారు మా రథ నిర్మాణ పనులు చేసుకొనుటకు తన రెండు మడిగలను ఉచితంగా ఇచ్చారు. ఈ స్థలం ప్రతిరోజు రథం పనులను చూచుకొనుటుకు అత్యంత అనుకూలంగా, మా ఇంటికి, ఆఫీసుకి మధ్యలో ఉన్నది. ఈ రథం తయారులో అడుగడుగునా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన సహాయాన్ని అందించారు. రథం గురించి స్వామివారు చూపిన కొన్ని లీలలను తెలుపుచున్నాను.

నమో వేంకటేశాయ రథ నిర్మాణములో స్వామివారి లీలలు

సమర్పణ క్రతువు

రథంలో స్వామివారి మహామంత్రమును వ్రాసి వేయుటకు వీలుగా చిన్న చిన్న పేపరు ముక్కలను ఉపయోగించాలనుకున్నాను. ఒకరోజు ఈ పేపరు ముక్కలకు "సమర్పణ

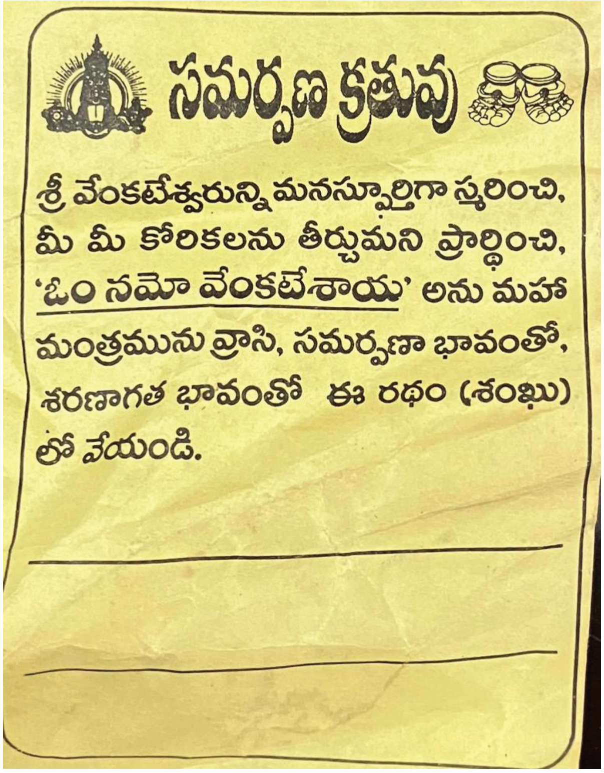

సమర్పణ క్రతువు

శ్రీ వేంకటేశ్వరున్ని మనస్ఫూర్తిగా స్మరించి, మీ మీ కోరికలను తీర్చుమని ప్రార్థించి, 'ఓం నమో వేంకటేశాయ' అను మహా మంత్రమును వ్రాసి, సమర్పణా భావంతో, శరణాగత భావంతో ఈ రథం (శంఖు) లో వేయండి.

క్రతువు'' అనే పేరు పెట్టాలనే హృదయాంతర భావం కలిగింది. దీని సమర్పణ విధానానికి కూడా చక్కని భావం ఏర్పడ్డది. దాని ప్రకారం రథం వద్దకు వచ్చిన ప్రతి భక్తునికి ఈ క్రతువు అందించబడుతుంది. దీనిని పొందిన భక్తుడు, తన కోరికలను మనస్సులోనే కోరుకుని స్వామివారి మహామంత్రమును ఈ క్రతువుపై వ్రాస్తాడు. ఆ తరువాత సమర్పణా భావంతో శరణాగత భావంతో స్వామివారికి మరొక్కసారి నమస్కరించి, మీరు తప్ప మాకు దిక్కెవరూ లేరంటూ ప్రార్థించి రథంలో ఉన్న శంకులలో ఈ క్రతువులను సమర్పణా పూర్వకంగా, శరణాగత పూర్వకంగా సమర్పిస్తారు. వ్రాయలేనివారు ఈ క్రతువును స్పృశించి, శరణాగత భావంతో శంకులలో సమర్పిస్తారు. ఈ విధానాన్ని అనుసరించాలనే భావన కలిగింది. దీనితో పాటు రథంతో తిరిగే మా వారిని 'స్వామి సేవకులుగా' సంబోధిస్తూ వారికి పసుపుపచ్చ రంగు డ్రెస్ కోడ్ పెట్టాలనిపించింది.

తిరుపతిలో నిర్మించిన శ్రీవేంకటేశ్వర దివ్య మహామంత్ర స్థూపము మోడల్ ను చక్కగా నిర్మిస్తున్నాము. నాలుగు ప్రక్కలు ఒకే విధంగా ఉండాలి. ప్రతి వైపు స్వామివారు ఉండాలి. అయితే భక్తులు మహామంత్రమును వ్రాసి వేయుటకు వీలుగా ప్రతి వైపు శంకు చక్రములను ఏర్పాటు చేద్దామని స్థపతి శ్రీమాన్ సెల్వకుమార్ గారు సూచించారు. దీనికోసం శంకు చక్రములను వాడవచ్చా? అనే అనుమానం కలిగింది. వెంటనే స్వామివారిని ప్రార్థించి దారి చూపమన్నాను. స్వామివారు ఈ క్రింది చక్కటి కలను ప్రసాదించారు.

ముత్యాలతో అలంకరించిన శంకును చూపుట

29-02-2004 కల : ఈ రాత్రి కలలో నాకు ఒక శంకు కనబడింది. అది ముత్యములతో చక్కగా అలంకరించబడి ఉంది. ఆ ముత్యములు తెల్లగా నిగనిగలాడుతూ మెరుస్తూ ఉన్నవి. ఈ ముత్యములు రెండు వరుసలలో అమర్చబడి కాంతివంతంగా మెరుస్తూ ఉన్నవి. ఈ ముత్యాల హారాలు శంకు యొక్క రెండు చివరలలో క్రిందికి కొంత భాగం జారి వ్రేలాడుచున్నవి. కల చెదిరింది. తెల్లవారి ఈ కల విషయమును మా సురేఖతో చెప్పాను. ఆమె కూడా శ్రీమాన్ ఉపేందర్ రావు గారితో మాట్లాడినప్పుడు ఆయన చెవి ప్రక్కన ముత్యాలతో వ్రేలాడుచున్న శంకును చూచానని చెప్పింది. చివరికి నమో వేంకటేశాయ రథానికి ప్రతివైపు స్వామికి రెండు ప్రక్కల ముత్యములతో అలంకరించిన శంకులను మాత్రమే వాడాలని నిర్ణయించుకున్నాము. శంకులకు మూతలాగా తయారు చేసి దీనిలో సమర్పణ క్రతువులను వేయుటకు వీలుగ చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాము. ఒక రకంగా ఇది పోస్ట్ డబ్బా

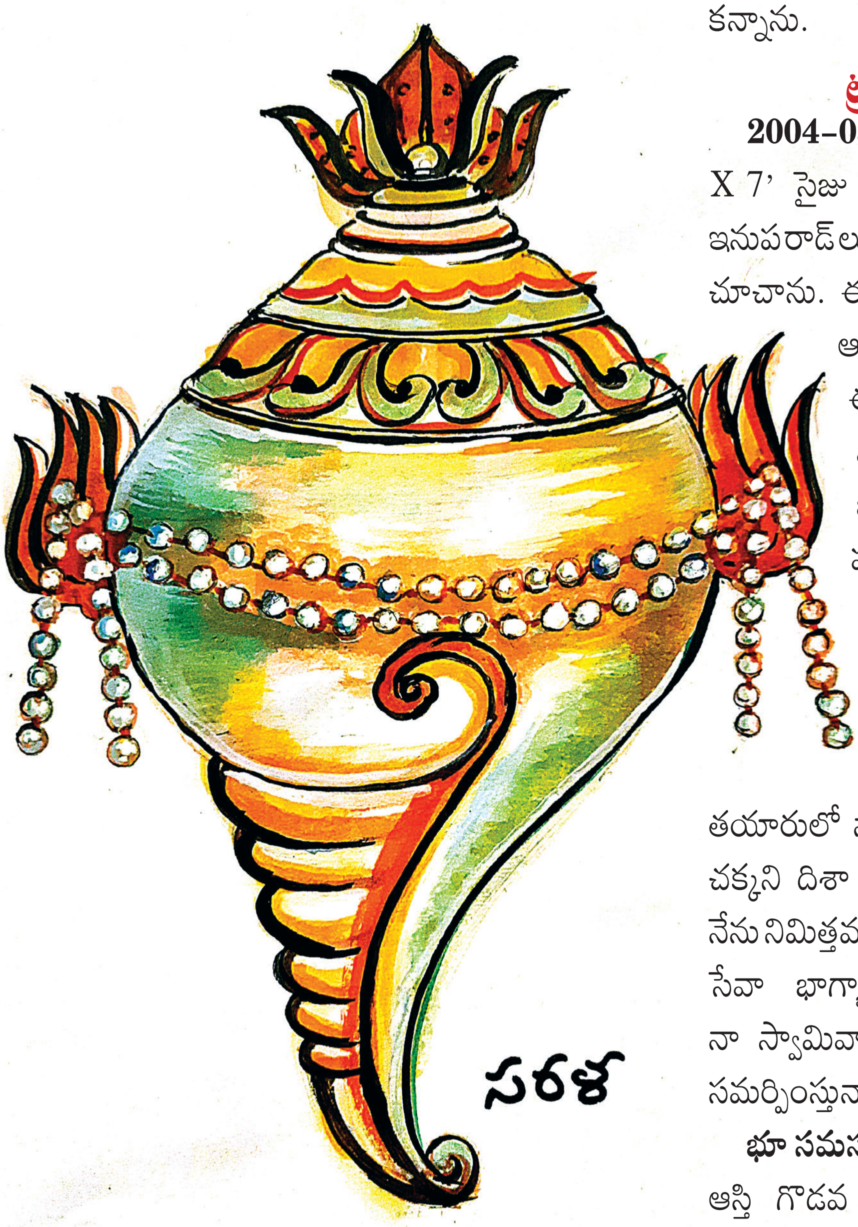

లాగా ఉంటుంది.

ఇక ఈ రథాన్ని ఏవిధంగా తిరుపతి వరకు త్రిప్పుచు తీసుకువెళ్ళాలి అనే విషయాన్ని ఆలోచిస్తున్నాను. లారీపై బిగించి త్రిప్పాలా లేదా ఒక ట్రాలీ తయారు చేయాలా అనే సందిగ్ధములో ఉన్నాను. ఈరోజు మా అపార్టుమెంటు ముందు ఒక నీటి ట్రాలీ నిలిచి ఉండుటను చూచాను. ఇది నన్ను చాలా ఆకర్షించింది. వెంటనే దీనిని ఆదర్శంగా తీసుకుని తయారు చేయాలనుకున్నాను. ఈరోజు ఈ విధమైన మరో కల కన్నాను.

ట్రాలీని చూపుట

2004-03-07 కల : ఈ రాత్రి కలలో 7' X 7' సైజు ఉన్న ఒక ట్రాలీ ముందు రెండు ఇనుప రాడ్‌లు Y ఆకారంగా కలిసి ఉండుటను చూచాను. ఈ విధంగా చేయుమని స్వామి ఆజ్ఞ ఇచ్చారని అనుకున్నాను. ఈ విధంగా చేసినచో ముందువైపు నుండి కూడా భక్తులు సేవించుకోవచ్చును. పూజలు, టెంకాయలు కొట్టుట మొదలగునవి ముందునుండే చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాము.

ఈ విధంగా ఈ రథం తయారులో నా స్వామివారు అడుగడుగునా చక్కని దిశా నిర్దేశం చేశారు. ఒక రకంగా నేను నిమిత్తమాత్రుడను. నాకు కేవలం ఆయన సేవా భాగ్యాన్ని కలిగించాడు. అందుకు నా స్వామివారికి కోటి కోటి ప్రణామాలను సమర్పింస్తున్నాను.

భూ సమస్య : మియాపూర్ లో ఉన్న నా ఆస్తి గొడవ ముదిరింది. ఈ దుండగులు నన్ను అడ్డు పెట్టుకుని, నా భూమిపైకి రామని చెప్పుచూ ప్రక్క హిస్సాదారు భూమిని కబ్జా చేశారు. చివరికి ఆ భూమివారికి, ఈ దుండగులకు, నాకు ఒక ఒప్పందం కుదిరింది. దాని ప్రకారం ప్రక్క భూమి వారు కొంత మొత్తానికి ఒప్పుకున్నారు. ఈ డబ్బు తీసుకుని అన్ని ప్లాట్స్ ను కొని వాటి రిజిస్ట్రేషను క్యాన్సిల్ చేయాలి. నేను వారి దగ్గరే కొన్నాను కాబట్టి, నా భూమిలోకి రామని ఒక అగ్రిమెంట్ వ్రాసి ఇవ్వాలి. ఈ ఒప్పందం ప్రకారం ప్రక్క భూమివారు

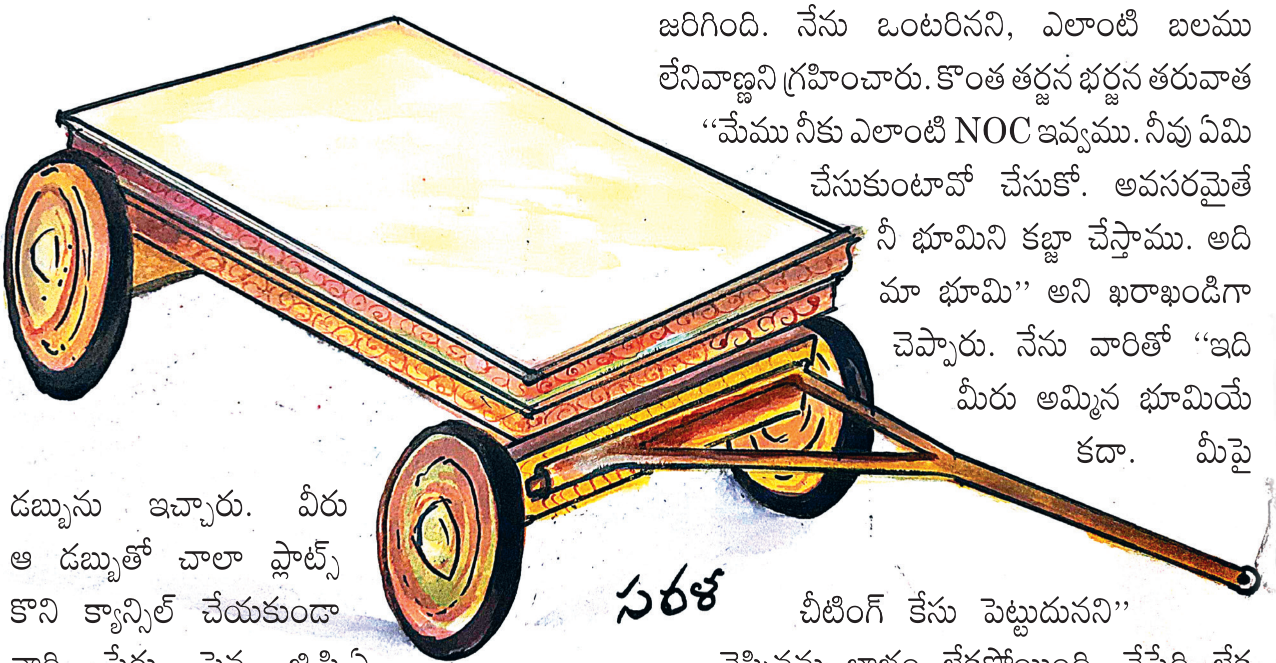

డబ్బును ఇచ్చారు. వీరు ఆ డబ్బుతో చాలా ప్లాట్స్ కొని క్యాన్సిల్ చేయకుండా వారి పేరు పైన జి.పి.ఏ తీసుకుని తిరిగి వాటిని అమ్మాలని చూస్తున్నారు. వాటితో మళ్ళీ డబ్బు సంపాదించాలని చూస్తున్నారు. పైగా నా భూమిపైకి రామని చెప్పుచు ఒక అగ్రిమెంట్ ఇస్తామన్నవారు, వారి మాట మార్చి, మనస్సు మార్చుకొని నన్ను బెదిరిస్తున్నారు. నేను వారి మాటలకు భయపడుచున్నాను. రోజు రోజుకు భయము పెరుగుతోంది. 17-03-04 నాడు ఒక అగ్రిమెంట్ కాపీని ఇచ్చి దీని ప్రకారం వెళ్ళుదామన్నారు. అది పూర్తిగా వారి పక్షాన ఉన్నది. నేను ఒప్పుకోలేదు. మనస్సులో బాధ కలిగింది. నేను నా భూమిని మోసం చేసి సంపాదించలేదు. పైగా దీనిని మా రక్షిత ఆస్తిగా పెట్టుకున్నాను. నాకున్న ఒక్కటే ఆస్తి. దీనిపైన అత్యంత వ్యామోహం ఉంది. కాబట్టి ఇది పోతుందని చాలా బాధేసింది. ఈ దుండగులు చాలా దుర్మార్గులు, నేర్పరితనం కలవారు. తప్పక నా ఆస్తిని కబళించగలరని అనిపించింది. దీనిని రక్షించమని స్వామివారిని మరీ మరీ వేడుకున్నాను. స్వామివారు మాత్రం కరుణించుట లేదు. 20-03-2004 నాడు దుండగులతో మళ్ళీ ఒక సమావేశం జరిగింది. నేను ఒంటరినని, ఎలాంటి బలము లేనివాణ్ణని గ్రహించారు. కొంత తర్జన భర్జన తరువాత "మేము నీకు ఎలాంటి NOC ఇవ్వము. నీవు ఏమి చేసుకుంటావో చేసుకో. అవసరమైతే నీ భూమిని కబ్జా చేస్తాము. అది మా భూమి" అని ఖరాఖండిగా చెప్పారు. నేను వారితో "ఇది మీరు అమ్మిన భూమియే కదా. మీపై చీటింగ్ కేసు పెట్టుదునని" చెప్పినను లాభం లేకపోయింది. చేసేది లేక ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. మనస్సు బాధగా ఉంది. నేను నా స్వామికి ఏ ద్రోహం చేయలేదు. ఎందుకింత బాధ, ఒకవేళ పూర్వజన్మ ఫలితంగా ఈ బాధలు వస్తున్నాయనుకున్నాను. ఆ తప్పులను క్షమించి నన్ను ఈ బాధ నుండి రక్షించమని స్వామివారిని సాయంత్రం 7.30 గంటలకు వేడకున్నాను. విపరీతమైన బాధ నన్ను దహించి వేస్తున్నది. ఈ బాధను తీర్చి నాకు మనశ్శాంతిని, సంతోషమును ఇవ్వమని వేడుకున్నాను. ఈ బాధతో చాలాసేపు ఏడ్చాను. స్వామికి శరణాగతి చేశాను. ఈరోజు నన్ను రక్షించుదునని అభయమివ్వమని మొండిగా వేడుకున్నాను. నన్ను ఈ బాధ అనే నరకము నుండి రక్షించండి, నాకు సంతోషాన్ని, మనశ్శాంతిని ప్రసాదించుమని మరీ మరీ వేడుకున్నాను. మీరు నన్ను మోసం చేయకూడదని కూడా ప్రార్థించాను. అయితే "నేను చేస్తున్న సేవకు ప్రతిఫలంగా మీరు ఈ సహాయం చేయకూడదని" అన్నాను. ఒక సాధారణ భక్తునిగ, సేవకునిగా అడుగుచున్నాను. నేను మోసపోవుచున్నాను, నాకు మీరు తప్ప దిక్కెవరు

లేరు, మిమ్మల్ని శరణు వేడుచున్నాను కాబట్టి రక్షించు ప్రభూ! అంటూ ఆయన పాదములపై పడి భోరుమన్నాను. చివరికి మీరు భగవంతులు, ఏమైనా చేయగలరు. నాకు తెల్లవారుకల్లా సం తో షా న్ని , మనశ్శాంతిని ప్రసాదించుమని వేడుకున్నాను. మళ్ళీ ఇలా ప్రార్థించాను. ప్రభూ! నేను అల్పసంతోషిని. ఈ విషయం నాకంటే మీకు బాగా తెలుసు కాబట్టి ఏదో చిన్న చిన్న చాకిలెట్ వంటి పదార్థాలను ఇచ్చి సంతోషపెట్టకూడదు. నాకు మహా సంతోషం కావాలి. ఎంత సంతోషం అంటే మీరు "సంతోషించావా?" అని నన్ను అడగాలి. నేను "సంతోషించాను" అని చెప్పాలి. అంత వరకు సంతోషాన్ని ప్రసాదించుమని దీనాతి దీనంగా వేడుకున్నాను. ఆ సమయంలో నా హృదయం ద్రవించింది. సంతోషం కావాలి, సంతోషం కావాలి అంటూ మోకరిల్లాను.

నా దృష్టిలో అత్యంత సంతోషం అంటే ఈ భూ సమస్యను శాశ్వతంగా పరిష్కరించడం అని అర్థం. కాని ఆ సమయాన ఈ భావన నా మనస్సులో ఉన్నప్పటికీ నేను కేవలం అత్యంత సంతోషం అని మాత్రమే అన్నాను. నేను ఈ భూ సమస్య తీరితేనే "సంతోషించాను" అని అంటాను. లేకుంటే అనను కదా అని అనుకున్నాను. కాని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మహా చతురుడు. ద్వంద్వ అర్థాలను ఉపయోగించి నన్ను సంతోషపరచాడు. ఎంతగా సంతోషపరచాడంటే నీవు సంతోషించావా? అని అడిగిన ప్రశ్నకు నేనే నా నోటితో "నేను సంతోషించాను" అని అన్నాను. ఇది ఒక అద్భుతమైన లీల. బహుశా ఇంతవరకు ఏ భక్తుడూ ఇలాంటి అనుగ్రహానికి పాత్రుడు కాలేదు. శ్రీవేంకటేశ్వర సమోదేవో న భూతోః న భవిష్యతిః అనే మాట నిజం అనిపించింది. ఒక భక్తుని పట్ల భగవంతుని కృప ఇంతగా ఉంటుందా అనిపించింది. ఆ లీల ఈవిధంగా ఉంది.

అమ్మాయి నాట్యం చూపించి సంతోషపరచుట

ఆఫీసులో అత్యంత దీనంగా ప్రార్థించిన తరువాత అదే బాధతో ఇంటికి వెళ్ళాను. ఈ బాధను ఇంట్లో ఎవరికీ తెలుపలేదు. స్వామివారిని స్మరిస్తూ పడుకున్నాను. రాత్రి 1.30 గంటలకు మేల్కొన్నాను. స్వామివారు నాకు ఎలాంటి సందేశం ఇవ్వలేదని బాధపడ్డాను. తిరిగి పడుకున్నాను. అప్పుడు వచ్చిందీ కల. శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ప్రసాదించిన ఎన్నో ఆణిముత్యాలలో ఇది ఒకటి.

04-03-21 కల : నేను కోరినట్లు స్వామివారు నన్ను సంతోషపరచారు. ఒక మనిషి జీవితంలో పొందే అతి గొప్ప సంతోషమును, ఆ సంతోషం పొందే సందర్భమును కలుగజేశారు. ఏ విధంగా అనగా, 2004 సంవత్సరం నాటికి నా వయస్సు 43 సంవత్సరాలు. భార్యా పిల్లలున్నవాణ్ణి. నా ఎత్తు 5’ 3 ½”. నల్లగా ఉంటాను. కాని ఈ కలలో నేను ఒక 25 సంవత్సరాల వయస్సుతో 5’ 7” ఎత్తు కలిగి, మంచి మధ్య ఎరుపు రంగు కలిగి ఉన్న మగాణ్ణి. ఈ రూపములో నా యొక్క రంగు, రూపు, ఎత్తు మార్చబడ్డవి. లేదా ఒక 25 సంవత్సరాల వయస్సుతో 5’ 7” ఎత్తు కలిగి, మధ్య ఎరుపు కలిగి, మంచి ముఖవర్చస్సు, ఎత్తుకు తగిన లావు కలిగిన ఒక వ్యక్తి లోనికి నా ఆత్మ ప్రవేశపెట్టబడింది. శ్రీవేంకటేశ్వరుని మాయచే నా ఆత్మ ఆ నూతన వ్యక్తి లోనికి పరకాయ ప్రవేశం చేయబడ్డది. నేను ప్యాంటు షర్టు ధరించాను. తల చక్కగా దువ్వుకున్నాను. చూచిన ప్రతివాడు ఈయన బాగున్నాడు అనే విధంగా ఉన్నాను. ఒక్కక్షణం ఈ మొత్తం ఆకారాన్ని నాది నేను చూచుకున్నాను. ఒక ఎదుటి వ్యక్తి ఏవిధంగా చూడగలడో ఆ విధంగా నన్ను నేను చూచుకున్నాను. ఆ తరువాత పరకాయ

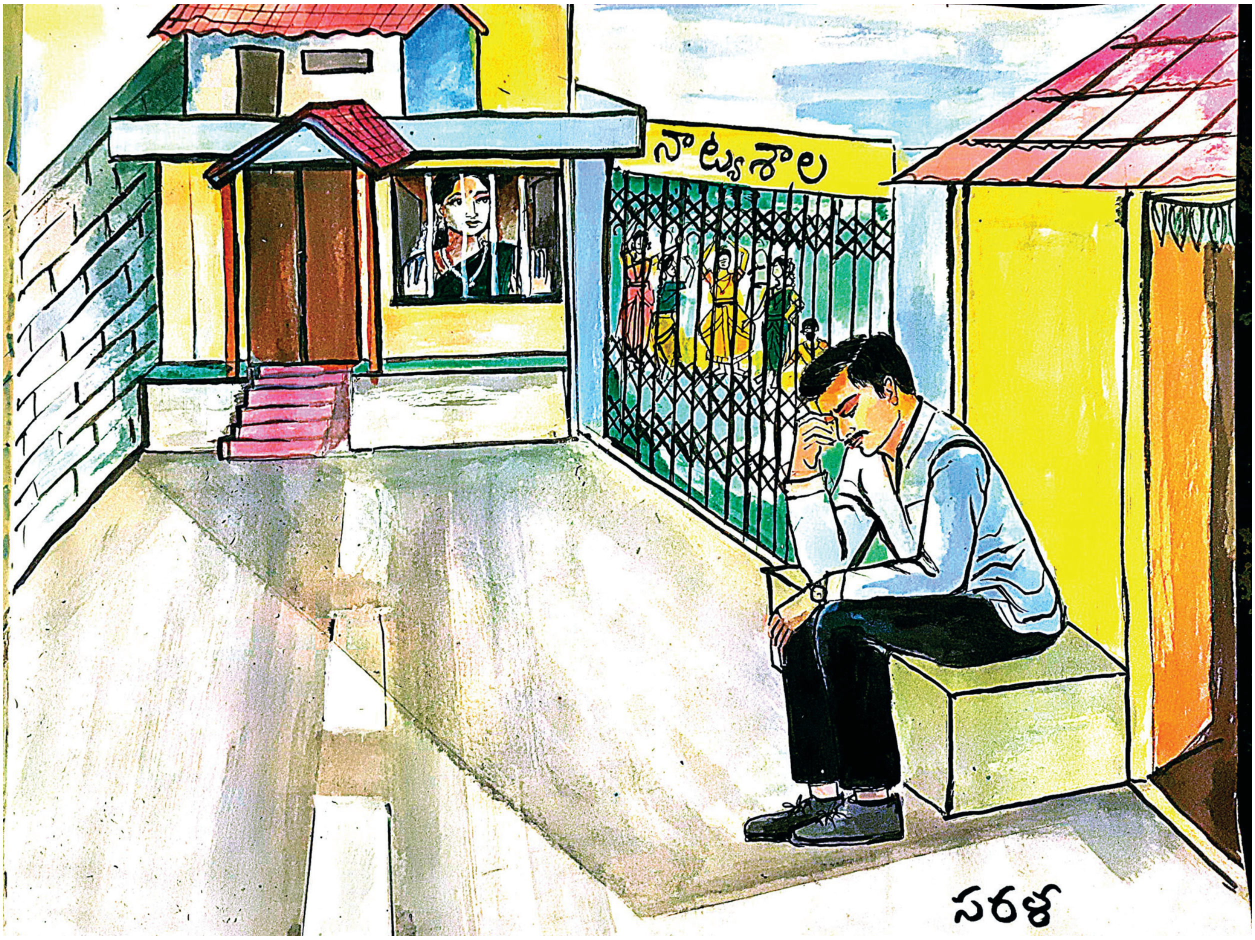

ప్రవేశం చేసినట్లు నా ప్రాణము ఈ ఆకారము లోనికి చొప్పించబడింది. మరో రకంగా చెప్పాలంటే శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నాకు ఒక అందమైన మరు జన్మను ప్రసాదించాడు. ఈ నూతన జన్మలో నా రంగు, రూపు, ఎత్తు ఈ విధంగా ఉన్నవని చూపించాడు. ఇక్కడ మనస్సు నాదే. నేను ఎలా ఉన్నాను, ఏం చేస్తున్నాను, ఎలాంటి అనుభూతి పొందుచున్నాను అనే వాటిని స్వయంగా నేనే అనుభవిస్తున్నాను. కాని రూపం మాత్రం మారింది.

ఆ సమయమున పెండ్లి చేసుకొనుటకు నేను ఒక అందమైన అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నానట. కాని నేను ఆ అమ్మాయితో ఇంతవరకు మాట్లాడలేదు. ప్రేమను వ్యక్తపరచలేదు. ఆ అమ్మాయి కూడా నన్ను ప్రేమిస్తున్నట్లే ఉంది. ఆమె కూడా నాతో ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదు. వారు మాకు తెలిసినవారట. దూరపు బంధువులట. నేను ఆమెతో లేక వారి కుటుంబంతో చెబితే ఏమనుకుంటారో అనే భయముతో ఒకరికొకరమున్నాము. కాని మా ఇద్దరి మధ్యన మౌన ప్రేమ తారాస్థాయికి చేరింది.

ఒకరోజు ఏదో పని నిమిత్తమై ఆ అమ్మాయి నివసిస్తున్న ప్రాంతం గుండా రోడ్డుపై ఎండలో నడుచుకుంటూ పోతున్నాను. ఏదో తెలియని బాధతో అలసిపోయి నీరసించి ఉన్నాను. ఎండలో నడుస్తున్నాను కాబట్టి మరింత అలసిపోయాను. ఎక్కడైనా కొంతసేపు సేద తీర్చుకొనుటకు అనువైన ప్రదేశము కొరకు వెతుకుతున్నాను. ఆ రోడ్డుపై అటు ఇటు చూస్తూ నడుస్తున్నాను. నేను వెళ్ళుచున్న రోడ్డుకు ఎడమప్రక్క మరొక చిన్న రోడ్డు కనబడింది. ఈ చిన్న

రోడ్డు దాదాపు 30' అడుగుల వెడల్పు ఉంది. ఇందులో కేవలం 3 ఇండ్లు మాత్రమే ఉన్నవి. మొదటి ఇల్లు ఎవరిదో తెలియదు. రెండవ ఇల్లు పెద్ద నాట్యశాల. ఈ నాట్యశాల ముందు చిన్న అఱుగు ఉంది. మూడవ ఇల్లు నేను ప్రేమిస్తున్న అమ్మాయిది. ఈ అమ్మాయి ఇల్లు రోడ్డుకు అభిముఖంగా ఉంది. ఈ అమ్మాయి ఇంటికి ఒక పోర్టికో ఉంది. నేను చూస్తున్నప్పుడు ఆ అమ్మాయి ఇంటి ముఖ ద్వారము మూసి ఉంది. వారి ఇంటి ముఖద్వారము ప్రక్కన ఒక కిటికీ కూడా ఉంది. ఈ కిటికీ తలుపులు మాత్రమే తెరచి ఉన్నవి. ఈ అమ్మాయి ఇల్లు రోడ్డుకు అభిముఖంగా ఉండుట వలన, ఈ రోడ్డులో వచ్చిపోయే ప్రతివారిని ఈ అమ్మాయి ఇంటిలోనివారు, వారి ముఖద్వారము మూసి ఉన్నప్పటికీ ప్రక్కన ఉన్న కిటికీ ద్వారా స్పష్టంగా చూడగలరు. కాని బయట రోడ్డుపై ఉన్నవారు ఇంటిలోని వారిని చూడలేరు.

ఈ అమ్మాయి ఇంటి ప్రక్క ఇల్లు పెద్ద నాట్యశాల. లోన దాదాపు 30' X 30' వైశాల్యముతో విశాలమైన హాలు ఉంది. ఈ నాట్యశాలలో అమ్మాయిలు నాట్యం చేస్తుంటారు. ఈ నాట్యశాలకు ఒక కొలాప్సిబుల్ గేట్ బిగించబడి ఉంది. ఈ గేటు మూసి ఉంది. కాని ఇది కొలాప్సిబుల్ గేటు కనుక లోన జరిగే నాట్యమును బయటివారు స్పష్టంగా చూడగలరు. నాట్యశాల ముందు కొలాప్సిబుల్ గేట్ ప్రక్కన ఒక చిన్న అరుగు ఉంది. ఈ అరుగు చాలా చిన్నది. ఒకరు మాత్రమే కూర్చోగలరు. ఈ అరుగు అమ్మాయి ఇంటిముందు ఉంటుంది. అమ్మాయి ఇంటిముందు ఒక పోర్టికో ఉంది. ఆ సమయాన ఈ పోర్టికో నీడ నాట్యశాల ముందు ఉన్న చిన్న అరుగుపై పడుతుంది.

సేద తీర్చుకుందామని అటు ఇటు చూస్తున్న నాకు నీడలో ఉన్న ఈ చిన్న అరుగు కనబడ్డది. బాధలో ఉన్నాను, అలసి నీరసించి ఉన్నాను కావున వెంటనే అప్రయత్నంగా వెళ్ళి ఆ అరుగుపై వచ్చి కూర్చున్నాను. ఆ సమయాన ఈ అమ్మాయి ఇంటి ముఖద్వారం మూసి ఉంది కాబట్టి ఎవ్వరూ చూడలేదనుకున్నాను.

ఒక తెలియని బాధ నన్ను వెంటాడుతోంది. చాలా విచారంగా ఉన్నాను. ఆ బాధను భరించలేక చేతితో తల పట్టుకొని ఆ అరుగుపై కూర్చున్నాను. నా ప్రక్కన ఉన్న నాట్యశాలలో ఒక 15 మంది అందమైన అమ్మాయిలు, వయస్సు 19 నుండి 22 సం||ల వారు నాట్యము చేస్తున్నారు. నేను అరుగుపై కూర్చుండి ఈ అమ్మాయిల నాట్యము చూచాను. చేతితో నా తలను పట్టుకుని, విచార వదనంతో ఆ అరుగుపై కూర్చుండి చూచాను. ఈ అమ్మాయిల నాట్యము నా బాధను తీర్చలేదు, సంతోషాన్నివ్వలేదు. అందుకని నా చూపును వారినుండి ప్రక్కకు మరల్చి దీనావస్థలో ఉన్నాను.

ఈ అమ్మాయి దీనినంతటినీ తన ఇంటి కిటికీలోంచి చూసింది. నేను రావడము, తలకు చేయిపెట్టి విచారవదనముతో కూర్చుండడము, ఈ అమ్మాయిల నాట్యము చూడడము, అది రుచించక నా ముఖమును ప్రక్కకు త్రిప్పడము ఇదంతా ఆమె తీక్షణంగా చూచింది. నన్ను మరింత దగ్గరగా చూచుటకు వారి కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి మరీ మరీ తొంగి చూసింది. ఈ విధంగా ఆ అమ్మాయి వారి కిటికీ రెక్కలను మరింత తెరిచి చూచినప్పుడు అయిన చప్పుడుకు నేను ఆమెను చూచాను. బాధతో ఉన్నాను కాబట్టి ఆమెను చూచీ చూడనట్లే ఉన్నాను. ఆమె వంక ఉన్న చూపును ప్రక్కకు మరల్చాను. నా చూపును నేలపైకి త్రిప్పి తలకు చేయి పెట్టి దీనావస్థలో కూర్చున్నాను. ఆ విధంగా నా చూపు ప్రక్కకు మరల్చుటము ఆ అమ్మాయి గమనించింది. నేను బాధలో ఉన్న విషయాన్ని ఆ అమ్మాయి గ్రహించింది. నన్ను ఊరడించడానికి మరింత నా వద్దకు రావటానికి ప్రయత్నించింది. తొంగి తొంగి చూసింది. నేను ఆమెను చూడాలని ఉబలాటపడింది. కిటికీ రెక్కలు చప్పుడు

చేసి నా దృష్టిని ఆకర్షించుటకు ప్రయత్నించింది. కాని ఏదో బాధలో ఉన్న నేను ఆమెను పట్టించుకోలేదు. దీని నంతటినీ గమనించిన ఆ అమ్మాయి మరొక్క అడుగు ముందుకు వేసింది. తన ఇంటిలో నుండి బయటకు వచ్చి నా ముందు నుండి మూసి ఉన్న నాట్యశాల గేటును తెరిచి లోనికి వెళ్ళింది. ఈ అమ్మాయి అందంగా ఉంది. వయస్సు 22-21 సంవత్సరాలు. మంచి రంగు, ఎత్తు 2 '5" ఒంపు సొంపులతో చక్కగా ఉంది. ఈ అమ్మాయి నాట్యశాలలోకి వెళ్ళుచూ నన్ను లోనికి ఆహ్వానించింది. నేను అప్రయత్నంగా ఆమె వెనుక లోనికి వెళ్ళాను. ఇంతలో హాలులో నాట్యం చేస్తున్న అమ్మాయిలు వారి నాట్యం చాలించి వెళ్ళిపోయారు. ఆ అమ్మాయిలు మాకు ఏకాంతం ఇవ్వటానికి వెళ్ళినట్లు వెళ్ళిపోయారు. నేను ఆ హాలులో ఒక ప్రక్క నిలబడ్డాను. ఈ అమ్మాయి అదే హాలులో నాముందు ఒక 15 అడుగుల దూరంలో నిలబడ్డది. తాను పంజాబీ డ్రస్ వేసుకుంది. చున్నీ వేసుకుంది. చున్నీని ఎలాంటి భంగిమలోనూ జారిపోకుండా గట్టిగా నడుముకు బిగించుకుంది. తరువాత నాట్యం చేయుట ప్రారంభించింది. భరతనాట్యం చేయసాగింది. ఆ నాట్యం మహా అద్భుతంగా ఉంది. నన్ను సంతోషపరచుటే లక్ష్యంగా చేసుకొని నాట్యం చేస్తోంది. అంతకుముందు అదే హాలులో 15 మంది అదే వయసున్న అమ్మాయిల నాట్యం చూచాను. ఏ ఒక్కరి నాట్యం నన్ను సంతోషపరచలేకపోయింది. ఈ అమ్మాయి నాట్యం మాత్రం మహాద్భుతంగా ఉంది. రకరకాల నాట్య భంగిమలను నాకు చూపుతోంది. ఆ అమ్మాయి వేయు ప్రతి అడుగు నన్ను సంతోష పెట్టుటకే అన్నట్లుంది. ఈ నాట్యం మొత్తం లక్ష్యం నన్ను ప్రసన్నుణ్ణి కావించుటకే. మెల్ల మెల్లగా ఈ నాట్యాన్ని చూచి సంతోషపడసాగాను. నాలోనున్న బాధ చెదిరిపోవుట ప్రారంభించింది. ఈ అమ్మాయి అలాగే నాట్యం చేస్తోంది. ప్రతి క్షణం నన్ను గమనిస్తూ, నా ముఖ కవళికలను తెలుసుకొనుచు, నన్ను సంతోషపెట్టే రీతిలో నాట్యం చేస్తోంది. నా జన్మలో అంతటి మహత్తరమైన నాట్యాన్ని నేను చూడలేదు. అది ఒక అప్సరస నాట్యం లాగా ఉంది. ఎవ్వరైనా ఈ నాట్యం చూచి సంతోషపడవలసిందే. అంతటి గొప్ప నాట్యం అది. ఆ అమ్మాయి అలసట అన్నదే లేకుండా తదేక దీక్షతో, ఒకే లక్ష్యంగా, కేవలం నా సంతోషమే తన ముఖ్యోద్దేశంగా నాట్యం చేస్తోంది. ప్రతి భంగిమలో నన్ను తదేక దృష్టితో చూచుచు నాట్యం చేస్తోంది. ఈ విధంగా నాట్యం చేస్తూ చేస్తూ నాపై వాలిపోయింది. నా ఎడమ ప్రక్కన వాలిపోయింది. ఆమె చేయు నాట్యంలో ఒక భంగిమలాగా నా ప్రక్కన వెల్లకిలా వాలిపోతోంది. ఒక రబ్బరు బొమ్మలాగా వంగిపోతోంది. నేను ఆమె క్రింద పడుతుందని భావించి నా ఎడమ చేతిని ఆమె వీపు క్రింద పెట్టి పట్టుకున్నాను. ఆమె నాపై ఒరిగిపోయి ఒక రకమైన చూపుతో చూచింది. కళ్ళు పెద్దవి చేసి మనస్సు నాపై లగ్నం చేసి నన్నే చూచింది. నాకు విపరీతమైన సంతోషం కలిగింది. నా కాళ్ళ నుండి తల వరకు అణువణువు పులకరించింది. సంతోషభరితుడనైనాను. ఇంతలో ఒక అద్భుతం జరిగింది. నేనంటే తనకు ఇష్టమని సైగల ద్వారా తెలిపింది. దీనితో మరింత సంతోషించాను. నన్ను పెండ్లి చేసుకుంటావా? అని నేనామెను అప్రయత్నంగా అడిగాను. ఆమె సంతోషంగా తన అంగీకారాన్ని తెలిపింది. ఇది నన్ను మరీ సంతోషపరిచింది. ఆ వెంటనే ఆ అమ్మాయి "నీవు సంతోషించావా?" అని అడిగింది. దానికి సమాధానంగా ముందూ వెనక ఆలోచించకుండా "ఓ సంతోషించాను" అని బదులిచ్చాను. వెంటనే ఆ అమ్మాయి "పెళ్ళైన తరువాత కలుద్దాం" అని చెప్పుచూ వెళ్ళిపోయింది. ఎప్పుడైతే ఆ అమ్మాయి "నీవు సంతోషించావా?" అని

అడిగిందో నాకు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కలలోనే గుర్తుకు వచ్చాడు. నిన్నటి నా ప్రార్ధన గుర్తుకు వచ్చింది. నా నోటి నుండి ''నేను సంతోషపడ్డాను'' అనే వరకు నన్ను సంతోషపరచాలి అనే నా కోరిక కలలోనే నాకు గుర్తొచ్చింది. వెంటనే కల చెదిరింది.

తెల్లవారి ఈ కల గుర్తుకు వచ్చి ఆశ్చర్యపోయాను. నేను నా స్వామిని ఆస్తి తగాదాలను తీర్చి సంతోషాన్ని ఇవ్వమని వేడుకున్నాను. కాని ఈ రకమైన ఆనందమును కోరలేదు. నేను మహా ఆనందమును కోరిన మాట వాస్తవమే. నా దృష్టిలో నేను ఎదుర్కొంటున్న భూ సమస్యను తాత్కాలికంగా కాకుండా శాశ్వతంగా పరిష్కరించి నాకు మహదానందాన్ని తెచ్చిపెట్టమని వేడుకున్నాను. కాని ఆనాటి నా పరిస్థితుల ప్రభావము వలన లేక సరైన భాష తెలియక లేక ఆ సమయాన నా నోటికి సరైన పదము దొరకక ''ప్రభూ తెల్లవారేవరకు నాకు మహా సంతోషాన్నివ్వండి! నేను ఇక చాలు సంతోషించాను'' అనే వరకు ఇవ్వండని వేడుకున్నాను. ఆనాటి నా భావంలో ''ఇక చాలు సంతోషించాను'' అంటే సమస్య పూర్తిగా పరిష్కరించబడ్డదని అర్థం. కాని ఆ సమయాన నా మనస్సుకు ఈ పదమే దొరికింది కాబట్టి మనస్సులో భావం వేరైనా పైకి మాత్రం ఈ విధంగా అన్నాను. కాని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మాత్రం నా కోరికకు ద్వంద్వార్థాన్ని కల్పించి తిరకాసు పద్ధతిలో నేను కోరినట్లే తీర్చాడు. తెల్లవారి ఈ కలను నా భార్యకు చెప్పాను.

ఈ జన్మలో నేను భార్యా పిల్లలు కలవాణ్ణి కాబట్టి ధర్మబద్ధంగా ఉండుటకని నాకు మరుజన్మను ప్రసాదించి నా కోరికను తీర్చాడు. ఒక వ్యక్తి తాను పూర్తి జీవితకాలంలో పొందే అత్యంత సంతోషం ఒకేసారి వస్తుంది. తాను మనసారా వరించిన యువతి, తనంటే ఇష్టం అని తెలిపి పెండ్లికి అంగీకరించినప్పుడు, ఆ యువతితో మాట్లాడినప్పుడు, స్పృశించినప్పుడు, మరియు మనసు సంతోషపెట్టుటకు ఆ యువతి చేసే ప్రయత్నాలను చూచినప్పుడు. నాకు ఈ నాలుగు సంఘటనలను ఒకేసారి కల్పించి మహదానందభరితుణ్ణి చేశాడు. ''వేంకటేశ సమోదేవో న భూతో న భవిష్యతి'' అనే నానుడి నిజం అనే విధంగా చేశాడు. భక్తునిపై భగవంతునికి ఇంత ప్రేమ ఉంటుందా? అందుకు నేను స్వామివారికి ఏమివ్వగలను?

ఆనాడు ఈ కల అర్థమును సరైన విధముగా గ్రహించలేదు. శ్రీవేంకటేశ్వరునికి నాపై ప్రేమ ఉంది కాబట్టి ఈవిధంగా చూపాడనుకున్నాను. కాని దీని నిజమైన అర్థం ఈ విధంగా ఉంది. ''ఆస్తిని కాపాడను, కాని నీవు ఈ జీవితములో సంపూర్ణముగా తృప్తి చెందేవరకు సంతోషాన్ని కలిగిస్తా''నన్నాడు. ఇంతటి భాగ్యానికి స్వామివారికి ఏమివ్వగలను?

తెల్లవారి ఈ మధ్యవర్తి నాకు ఫోన్ చేశాడు. నేను అనుకుంటున్నటులనే మా భూమి లోనికి రామని చెప్పుచు అగ్రిమెంట్ వ్రాయించి ఇస్తానన్నాడు. అప్పుడు నా మనస్సు ఎంతో సంతోషించింది. స్వామివారు నా ప్రతి ఒక్క మాటను వింటున్నాడని, నన్ను గమనిస్తున్నాడని నాకు సహాయ సహకారాలు అందిస్తున్నాడని మురిసిపోయాను.

ఈ మధ్యవర్తి నా భూమిలో ఎలాంటి ప్లాట్లు అమ్మలేదని, అది మొత్తం నా సొంతం అని చెప్పి అగ్రిమెంట్ ఇచ్చాడు. కాని ఈ భూమికి ఉత్తర దక్షిణాన ఉన్న ప్రభుత్వ భూమిని ప్లాట్లు చేసి తిరిగి ఇవే డాక్యుమెంట్లతో అమ్ముకుంటామని చెప్పారు. అది ప్రభుత్వ భూమి అని ఎవరితోనూ చెప్పవద్దన్నారు. నా భూమిలోకి రామని వారిచ్చిన మాటతో సంతోషపడ్డాను. కాని అసలు వివాదం అప్పుడే మొదలౌతుందని, ఇంతవరకు మాటల వరకు ఉన్న కలహము చేష్టల వరకు వచ్చునని మరింత

ముదురునని ఊహించలేదు. శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీలలను అర్థం చేసుకోలేదు. ఇక ఆస్తి గొడవల విషయంలో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నా భార్య సురేఖను కూడా అనుగ్రహించాడు. అది ఈ విధంగా ఉంది.

స్వామివారి ఆత్రుత

గత కొన్ని రోజుల నుండి ఆస్తి గొడవలు, రాజీ ఒప్పందాలు, షరతులు మొదలగు వాటిపై ఇంట్లో మనశ్శాంతి కరువైంది. భయం భయంగా ఉంది. మేము శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి తప్ప మరెవ్వరినీ దీనిని పరిష్కరించమని సహాయ మర్థించలేదు. రక్షించినా నీవే, నిండా ముంచినా నీవే అనే ధోరణిలో ఉన్నాము. గట్టిగా శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణే ప్రార్థిస్తున్నాము. స్వామివారు కూడా మా ప్రార్థనను వింటున్నాడు. మా కంటే తనకే ఆత్రుత ఎక్కువున్నట్లు అనుభూతి కల్పిస్తున్నాడు. ‘‘నేను మిమ్మల్ని చూడాలని తపించిపోతున్నాను’’ అనే విధంగా అనుభూతి కల్పించి ఆనందపరచాడు. మేము ఆ రోజుల్లో దుర్గాబాయి దేశ్ ముఖ్ కాలనీలో, 4వ అంతస్థులోని ఒక అపార్టుమెంటులో ఉండేవారిమి. సురేఖ ప్రతిరోజు ఉదయం 5.45 గంటలకు ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ లోనికి మార్నింగ్ వాక్ కు వెళ్ళేది.

లీల : సురేఖ మార్నింగ్ వాక్ కని ఉదయం 5.45 గంటలకు అపార్టుమెంటు క్రిందికి దిగింది. గేటు తీసి బయటకు పోబోతోంది. ఇంతలో మామూలుగా ఉన్న ఆమెను ఒక మాయ ఆవహించినట్లైంది. ఆమె వెంటనే వేరే ప్రపంచములోనికి (ట్రాన్స్) వెళ్ళిపోయింది. తనకు ఏమో జరుగుతోందని భావించి అక్కడే నిలబడ్డది. ఒక శక్తి క్షణంలో ఆమెను తిరుమల కొండపైకి తీసుకుపోయింది. సురేఖ శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శనార్థమై నేరుగా మహాద్వారము గుండా లోనికి వెళ్ళుచున్నదట. శ్రీవారిని దర్శించుకోవాలనే ఆత్రుతతో త్వర త్వరగా భక్తుల వరుసలో వెళ్ళుచున్నది. మేము భయంతో ఉన్నాము కాబట్టి, ఆమెకు శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి అత్యంత త్వరగా దర్శనము చేసుకోవాలనే కోరిక బలంగా ఉన్నదట. కాని జనరద్దీ ఉండుట వలన ఆమె అనుకున్నంత త్వరగా వెళ్ళలేక పోతోంది. మెల్లమెల్లగా శ్రీవారి బంగారు వాకిలి దాటి మణిమయ మండపం వరకు అంటే గరుడుడు జయవిజయులు ఉన్నటువంటి స్థలము వరకు వెళ్ళింది. ఆ స్థలమునకు రావడానికి ఉన్న రెండు మెట్లు ఎక్కిందట. అంటే బంగారు వాకిలి నుండి మణిమయ మండపము లోకి ప్రవేశించుటకు ఉన్న రెండు మెట్లు ఎక్కిందట. అంతే, అక్కడొక అద్భుతమును చూచిందట. అది చూచి ఆమె నమ్మలేకపోయిందట. అది చూచి ఆమె మహదానందానికి లోనైంది. ఆమె ఆనందానికి హద్దులు లేవు. అదేమిటంటే నిజానికి తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ఆనందనిలయం లోపల ఉంటాడు. జయవిజయులను దాటి రాములవారి మేడ మొదలైన ఇంకా రెండు అరలు దాటిన తరువాత శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కొలువై ఉంటాడు. కాని ఈ సమయాన మాత్రము స్వామివారు లోనుండి బయటకు వచ్చాడు. ఆయన నేరుగా జయవిజయుల వద్దనే అంటే జేగంటల ప్రక్కన నిలుచున్నాడట. సురేఖకు మరింత అలసట, ఆలస్యము కానీయకుండా స్వామివారు స్వయంగా లోపలి నుండి వచ్చి ‘జే’ గంటల వద్ద నిలబడి దర్శనమిచ్చారు. అప్పుడు ఆ భక్తవత్సలుడైన శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి తనివితీరా దర్శించి మహదానందానికి లోనైందట. ఆ తరువాత ఈ కలలాంటి భ్రమ చెదిరిపోయింది. మామూలుగా మారిపోయింది. కాని తనకు ఏమో అయ్యిందని భావించి ఆరోజు మార్నింగ్ వాక్ మానుకొని ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది. ఈ విషయమును తెలుసుకున్న నేను నా ప్రభు శ్రీవేంకటేశ్వరునికి పలు ప్రణామాలనర్పించాను.

నా భార్యను తరింపచేసినందులకు సంతోషించాను. ఆ తరువాత నాకు తెలిసినంతవరకు ఈ కల యొక్క అర్థమును ఆమెకు వివరించాను. నీవు భయపడకు. ఇది మనలను తరింపచేయుటకు స్వామివారి కృప. మనము ఆయనకై తపించిపోతున్నాము కాబట్టి ఆ తపనను కొంతైనా తగ్గించుటకు స్వామివారే స్వయంగా మనవద్దకు వచ్చారన్నాను. ఇది మనపై ఆయన కృపకు నిదర్శనమన్నాను. మా సమస్య తప్పక అత్యంత త్వరగా తీరుననే నమ్మకము ఏర్పడ్డది.

నా భార్య తన డైమండ్ టాప్స్ ను స్వామివారికి సమర్పించుదునని గతంలో ఈ భూ సమస్య మొదలైనప్పుడు మ్రొక్కింది. ఈ మధ్యన భూ సమస్య తీవ్రమైంది. పూర్తిగా ఈ భూ సమస్యను తీర్చుతే నిలువు దోపిడి ఇచ్చెదనని మళ్ళీ మ్రొక్కుకుంది. ఈ విషయం తెలుసుకున్న నేను ఆమెతో నాకు తెలిసిన కొన్ని హితబోధలు చేశాను. సమస్య తీరిన తరువాత సమర్పించుట మంచి లక్షణం కాదని, సమర్పించ దలచుకుంది ముందే ఆయనకు సమర్పించి నా కోరిక నెరవేర్చుమని ప్రార్థించుట ఉత్తమ లక్షణమని చెప్పాను. అంటే మా భూ సమస్య తీరినంత వరకు వేచి ఉండక వెంటనే ఆయనకు అనుకున్నవి సమర్పించుదామన్నాను. ఆ తరువాత ఆయనిష్టం "బాల్ ఆయన కోర్టులో ఉంటుంది" అనే విధంగా చెప్పాను. అంతే కాకుండా మాకు ఒక మంచి ఇంటి స్థలమును ప్రసాదించుమని, ప్రతిగా ఆయనకు రు.1,116/- సమర్పించుట కూడా బాకీ ఉందన్నాను. మొత్తం ఈ మూడు ముడుపులను స్వామివారికి సమర్పించుటకు మా కుటుంబం మొత్తం తిరుపతికి వెళ్ళుటకు సిద్ధపడ్డాము.

తేది 2004-03-25 నాడు నేను, నా భార్య, ఇద్దరు పిల్లలు కలిసి తిరుమల చేరాము. ఈరోజు స్వామివారిని దర్శించుకున్నాము. కష్టాల్లో ఉన్నాము, పైగా చాలారోజుల నుండి స్వామివారిని చూడని దృష్ట్యా, స్వామివారిని చూడగానే నా కళ్ళ నుండి ఆనంద బాష్పాలు రాలుచుండగ స్వామివారిని దర్శించుకున్నాను. పరవశించిపోయాను. దుఃఖం ఉబికి ఉబికి వచ్చింది. మేము మీవారిమని, రక్షించుమని దీనంగా వేడుకున్నాము. నా భార్య యొక్క డైమండ్ టాప్స్ ను మరియు రు. 1,116/- నేనే స్వామి హుండీలో సమర్పించాను. నా భార్య తన మెడలో ఉన్న మంగళసూత్రం, బంగారు గొలుసును స్వామివారి హుండీలో సమర్పించింది. మమ్ములను కాపాడే బాధ్యతను స్వామివారిపై పెట్టాము. ఆయనను మనసారా ధ్యానించాము. ఆయన గుడిలో ఒక పసుపుతాడుకు తాళిని కట్టి నేను నా భార్య మెడలో కట్టాను. ఈ సమర్పణ అత్యంత దీనావస్థలో జరిగింది. మేముసంపూర్ణంగాస్వామివారిమని,శక్తిహీనులమని, మేము తీవ్ర సమస్యలలో ఇరుక్కున్నాము రక్షించండని అత్యంత దీనంగా వేడుకున్నాము. మొత్తం మూడు సమస్యలను విన్నవించాము. 1. నమో వేంకటేశాయ రథం అత్యంత సుందరంగా, త్వరగా తయారు కావాలి 2. మా భూ సమస్య పరిష్కరించాలి 3. మాకు ఒక ఇంటి స్థలమును ప్రసాదించాలి. ఈ మూడు కోరికలను తీర్చుమని వేడుకున్నాము. తిరిగి తేది -26 04-03 శుక్రవారం ఉదయం నిజపాద దర్శనం చేసుకున్నాము. ప్రత్యేక కళ్యాణం చేసి మరోసారి స్వామివారిని దర్శించుకున్నాము.

చివరికి సాయంత్రం హైదరాబాదుకు వచ్చుటకని తిరుపతి రైల్వే స్టేషన్ కు వచ్చాము. నారాయణాద్రి రైలుకై వేచి చూస్తున్నాము. ఇంతలో నా భార్యకు ఒక సందేహం కలిగింది. "స్వామివారు మేము వేసిన వస్తువులను స్వీకరించారా?" అని అనుమానంతో అడిగింది. మనము అత్యంత భక్తితో సమర్పించాము, తప్పక స్వీకరించునని నేనన్నాను. ఇంతలో

నారాయణాద్రి ట్రెయిన్ వచ్చింది. మేము ఎక్కి కూర్చోగానే కదిలింది. అనుకోకుండా నా దృష్టి రైల్వే స్టేషన్ లో అమర్చిన టి.వి పైకి వెళ్ళింది. అప్పుడు నేను ఒక దృశ్యమును చూచి ఆశ్చర్యపోయాను. అందులో శ్రీవేంకటేశ్వర దివ్య మహామంత్ర స్తూపము గురించి వస్తోంది. పైగా నేను చూచినప్పుడు నేనే ఆ స్తూపములో జపమును సమర్పిస్తున్నాను. వెంటనే అదుగో మన ప్రోగ్రామ్ టి.వి.లో వస్తున్నదని మా వాళ్ళతో చెప్పాను. అందరం ఆ దృశ్యమును చూచాము. అప్పటికే రైలు కదులుచున్నది. కావున స్టేషన్ లో అమర్చిన వివిధ టి.వి లలో కొంత కొంత చూడడం జరిగింది. నా తరువాత నా భార్య వేయడం, ఆ తరువాత భక్తులు వేయడం, దాని చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయటను చూచాము. ఆ తరువాత ట్రెయిన్ రేణిగుంట జంక్షన్ కూడా దాటింది. ఇంతలో మళ్ళీ నా భార్య అదే సందేహం వెలిబుచ్చింది. "స్వామివారు మన వస్తువులను స్వీకరిస్తే బాగుండునంది". తప్పక స్వీకరిస్తారని నేను, స్వీకరిస్తే బాగుండుననే అనుమానముతో ఆమె, ఇలా రెండు మూడు సార్లు అనుకున్నాము. ఇంతలో అనుకోకుండా నా శరీరం బరువెక్కింది. గాఢనిద్ర ముంచుకొచ్చింది. అప్పుడు టైమ్ సాయంత్రం దాదాపు 8.00 – 7.50 అవుతోంది. స్వామివారు ఈ విధంగా అనుగ్రహించారు.

కానుకలను స్వీకరించుట

26-03-04 కల : ఆ నిద్రలో ఒక కల కన్నాను. అందులో నేను స్వామివారి దర్శన నిమిత్తమై స్వామివారి గర్భగుడిలోనికి అందరి భక్తుల మధ్య నుండి వెళ్ళుచున్నాను. స్వామివారిని శుక్రవారము అభిషేకము తరువాత ఉండే నిజపాద దర్శనము లాగా చూచాను. నాకు ఆయన నిజపాద దర్శనం చాలా ఇష్టం కావున ఆయన నాకు ఆ దివ్యరూపమును చూపెట్టాడు. ఇంతలో కల చెదిరింది. తిరిగి మేల్కొన్నాను. శరీరం బరువు తగ్గింది. దీనర్థం ఏమనగా స్వామివారు మా కానుకలను స్వీకరించాడని, మరియు మా కోరికలను తప్పక తీర్చగలడనే విశ్వాసం మాకేర్పడింది.

నా దశ : నమో వేంకటేశాయ రథ నిర్మాణము గురించి చక్కటి సూచనలిచ్చాడు. జీవితంలో నేను తృప్తి చెందేవరకు సంతోషాన్ని కల్పిస్తానన్నాడు. మా సమస్యల గురించి స్వామికే ఆత్రుత ఉందన్నాడు. సురేఖను అనుగ్రహించాడు. మా ముడుపులు స్వీకరించి, కోర్కెలు నెరవేర్చుతాననే నమ్మకాన్ని కలిగించాడు.

భాగవత ఆశీర్వాదము : తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆజ్ఞచే కేవలము మీ యొక్క ఆశీర్వాదము పొందుటకని, మరియు స్వామి సంకల్పములో మిమ్మల్ని కనీసం ఆశీర్వాద రూపకంగా నైనా భాగస్వాములుగ చేయుటకు ఈ లీలలను ప్రచురిస్తున్నాము. కావున ఈ లీలలను చదివిన ప్రతి భక్తుడు వయస్సు, లింగ భేదం లేకుండా స్వామి వారిని స్మరించి సంకల్పం నెరవేరాలని ప్రార్థిస్తూ ఆశీర్వదించగలరని ప్రార్థన.

(సశేషం)

శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవిందదాసు)
ఇ.నెం.1-1-53, వీధి నెం.1, హబ్సిగూడ,
హైదరాబాద్. ఫోన్: 040-27175050

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దశ

ప్రతి నెల ప్రచురించు ఈ అనుభూతుల హాట్ కాపీ కోరువారు 'శ్రీ వేంకటేశం' మాసపత్రికకు సూచించిన విధంగా చందాదారులుగా కాగలరు.

☐ 2 సం॥	500-00
☐ 4 సం॥	1,000-00
☐ జీవిత చందా	5,000-00
☐ పోషకులు	10,000-00
☐ రాజపోషకులు	50,000-00

9348212354

నంబర్‌కు పేటీఎం / ఫోన్‌పే / గూగుల్ పే ద్వారా జమచేసి
మీ చిరునామాతోపాటు మాకు తెలపండి.
లేదా శ్రీ వేంకటేశం పేరుపైన ఎం.ఓ / డి.డి. / క్రాస్డ్ చెక్‌ను లేదా
Srivenkatesham A/c no. S.B. 11002191002593
(Ifsc Code: PUNB0110010) Punjab National Bank,
Habsiguda, Hyderabad లోచేరునట్లు,
ఆన్‌లైన్ ద్వారా కాని చెల్లించి మాకు తెలియజేయండి.

మా చిరునామా: శ్రీ వేంకటేశం, ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక
ఇం.నెం. 1-1-53, వీధి నెం. 1, హబ్సిగూడ, హైదరాబాద్-500 007.
ఫోన్: 040-27175050, సెల్: 9348212354
Email: srivenkatesham@gmail.com
Visit: www.srivenkatesham.org